

mod min Berettigelse til at fremsætte Dette eller Dint. Jeg skal derom sige at min Berettigelse til at fremsætte denne eller hin Betragtning her ikke er afhængig af det ærede Medlems Indsigelse derimod; Berettigelsen er iøvrigt, efter hvad der offentlig er kommet frem, vel begrundet. Det ærede Medlem har ofte, ogsaa i Dag, efter min Formening, fremsat Noget, der i og for sig er uberettiget, men jeg har aldrig betvivlet hans egen Berettigelse til at fremsætte det, og dette er noget Andet. Men saa har jeg en lille Grindring, som jeg gjerne vilde bringe frem, inden Forhandlingerne skride videre. Det ærede Medlem har nu forklaret Mindretallets Betænkning saaledes, at det, at ville negte en Minister Penge og at ville fastholde det lige overfor Ministeren eller stille det frem, at ville fastholde det lige over for denne Minister, er navnlig det, som har stødt Mindretallet, og som dette finder stridende mod konstitutionel Ret. Jeg vil derom sige, at dette har jeg lært af det ærede Medlem for Præstø Amtis 1ste Valgkreds (Scavenius). Jeg er Parlamentariker af Princip og efter min Opfattelse af Grundloven maa jeg indrømme, at jeg aldrig, uagtet jeg er bleven bestyldt derfor, ved stærke Midler har villet fremtvinge det Tidspunkt, da dette Udslag kom og maatte komme. For et Par Aar siden, i Foraaret 1875, blev der imidlertid lavet en Historie her i Folkethinget, som jeg ikke var Fader til, og hvis Konklusion var den, at Regtelsen af visse bestemte Bevillinger fastholdt vi lige over for den daværende Regjering, og da det ærede Medlem som en af Fædrene til dette Forslag, til denne Overenskomst, fandt dette foreneligt med sin Opfattelse af Grundlovens sande parlamentariske Aandegang, saa syntes jeg dog, uagtet jeg fandt, at det var lidt stærkere, end hvad jeg kunde forlige mig med efter mine tidligere Betragtninger, at jeg ikke maatte staa tilbage i Anvendelsen af parlamentariske Midler lige over for det ærede Medlem for Præstø Amtis 1ste Valgkreds, og jeg gik derfor med ham og fulgte ham. Det er altsaa af det ærede Medlem at jeg har lært det, som han nu bebrejder os som stridende mod konstitutionel Ret. Det er denne Bemærkning, jeg har troet at maatte fremsætte lige over for det ærede Mindretal, specielt det ærede Mindretals Ordfører, og jeg vil sige, at blandt dem, der saaledes traadte parlamentarisk op for to Aar siden, findes to andre ærede Medlemmer af Mindretallet, nemlig de ærede Medlemmer for Lemvig (Moberg) og for Frederiksborg Amtis 3die Valgkreds (Dinesen). Disse ere altsaa, som sagt, gaaede i Spidsen med Hensyn til det, man nu saa stærkt bebrejder os.

Scavenius: Lige overfor, hvad den ærede Ordfører nu sagde, vil jeg bede ham læse, hvad det er, som Mindretallet har frettet i Betænkningen; da vil den ærede Ordfører se, at jeg

aldrig nogensinde har sagt, at det skulde være uberettiget paa Grund af Mistillid, Uvillie eller hvilkensomhelst anden Grund, der kunde nævnes, lige overfor Ministeren at negte ham Penge til Foranstaltninger, som ikke ere absolut nødvendige for at udføre bestaaende Love eller for at holde bestaaende Statsinstitutioner i Drift. Det er dette, mine Herrer! som Mindretallet har sagt i Betænkningen og ikke Andet, men dermed have vi ikke sagt Noget om, at vi skulde bevilge extraordinaert Dyrctidstillæg til Embedsmændene, og at det ikke skulde være fuldstændig berettiget at negte det. En saadan Bemærkning har Mindretallet aldrig gjort og vil aldrig gjøre.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg skal omtale de foreliggende Vædringsforslag i den Orden, hvori de ere motiverede af den ærede Ordfører, og skal derfor først komme til Vædringsforslagene under § 26. Det Første, vi møde, er det, der angaar Flytningen af Robberstiftsamlingen. Skjøndt dette Spørgsmaal synes at være et af dem, der maa ligge ganske udenfor den høiere Politikk, saa motiverede den ærede Ordfører dog en Negtelse af det her forlangte Bølsb med en Henvisning til, at det ikke var Sagen selv, det her kom an paa, det var heller ikke for evige Tider, at man vilde negte Bølsbet, men det var paa Grund af Omstændighederne. Det er af den Slags Argumenter, som der selvfølgelig ikke er Noget at sige til, og som ingen Grunde ere i Stand til at imødegaa. Jeg vil derfor kun staa fast, at naar nu Negtelsen paafølger, hvad jeg anser for en given Sag, saa gjør Flertallet Sit til, at vor Robberstiftsamling, der er rig og fortrinlig, væsentlig maa henstaa ubenyttet, medens det kun vilde kræve en forholdsvis meget ubetydelig Udgift at faae den flyttet til et Lokale, hvor den kunde gjøre fuld Nytte. — Det andet Vædringsforslag er det under Nr. 144 angaaende et Bølsb til Udbredelse af Rigsdagstidenden. Med Hensyn dertil klagede den ærede Ordfører over, at der ikke var nogen Motivering af denne Bevilling. Jeg har troet, at Sagen motiverede sig selv, jeg har troet, at det hos Alle maatte være et Ønske, at Kjendskab og paalideligt Kjendskab til vore Forhandlinger blev udbredt saa vidt muligt i Landet. Min Hensigt ved at optage denne Bevilling har været den at yde Bidrag dertil. Hvor lærerigt vilde det f. Ex. ikke være, om alle Skolelærerne i Landet kunde læse vore Forhandlinger angaaende et Lønningsstillæg til dem! Der klages fra alle Sider over, at Folk ikke ere rigtig underrettede; her er et Middel, hvorved man kan hjælpe til at skaffe Vedkommende bedre Underretning, men saa gaar man ikke ind derpaa, men vil negte Bølsbet. Imidlertid er det ikke nogen vigtig Sag, og jeg skal derfor tage mig det forholdsvis let, hvorledes det gaar med den. Jeg finder ikke Anledning til